

حرکت یک ذره ی باردار در یک میدان مغناطیسی ی تقریباً هم‌گن^۱

X1-019 (2003/09/29)

mamwad@mailaps.org

محمد خرمی

اشر ناهم‌گنی‌ها ی کوچک یک میدان مغناطیسی، بر حرکت یک ذره ی باردار در آن میدان بررسی می‌شود. معلوم می‌شود تا مرتبه ی اول نسبت به ناهم‌گنی، حرکت ذره به شکل مارپیچی دور خط میدان است که یک سوق به آن اضافه شده. ضمناً سرعت ذره آن در راستا ی میدان تغییر می‌کند: هر چه میدان شدیدتر شود، این سرعت کمتر می‌شود.

۰ مقدمه

حرکت یک ذره ی باردار در یک میدان مغناطیسی ی یک نواخت ساده است: ذره مارپیچی را می‌پیماید که محور آن موازی با میدان است. مئله‌هی موازی با میدان سرعت ذره ثابت است، و تصویر حرکت ذره در صفحه ی عمود بر میدان یک حرکت دایره‌ای ی یک نواخت است. بس آمد زاویه‌ای ی این حرکت دایره‌ای

$$\omega := \frac{qB}{m\gamma(v)} \quad (1)$$

است، که q بار ذره، m جرم آن، B اندازه ی میدان مغناطیسی، v اندازه ی سرعت ذره، و γ ضریب لرنس [a] است:

$$\gamma(v) := \frac{1}{\sqrt{1 - (v/c)^2}}. \quad (2)$$

^۱ این مقاله، با اجازه ی نویسنده، از منزلگاه نویسنده برداشته شده است، و همه ی حقوق آن برای نویسنده محفوظ است.

c سرعت نور است. (1) در سیستم SI نوشته شده، برای تبدیل به سیستم گاؤس [b] یا لرنس [a]-های ساید [c]، کافی است به جای B بگذاریم (B/c) . میدان مغناطیسی بر ذره ی باردار کار انجام نمی دهد. پس سرعت ذره ثابت می ماند. به این ترتیب، اثر نسبت خاص بر حرکت یک ذره ی باردار در یک میدان مغناطیسی (حتا اگر این میدان همگن نباشد)، فقط این است که جرم m به یک جرم مئتر ثابت تبدیل می شود:

$$m_{\text{eff}} := m \gamma(v). \quad (3)$$

این مطالب را می شود مثلاً در [1] پیدا کرد.

در [1]، حرکت یک ذره ی باردار در یک میدان مغناطیسی ی اندکی ناهمگن هم بررسی شده است. نتیجه آن است که ناهمگنی ی میدان مغناطیسی باعث می شود به حرکت ماریچی ی ذره یک سوق اضافه شود، و ضمناً مئله ی موازی با میدان سرعت ثابت نماند. این جا می خواهیم همین حکم را با حل اختلالی ی معادله ی حرکت به دست آوریم. پarametr اختلال، ناهمگنی ی (یعنی مشتق میدان مغناطیسی است).

1 حل اختلالی ی معادله ی حرکت

نقطه ی که حرکت ذره در نزدیکی ی آن را بررسی می کنیم را مبدئی، (x, y, z) را مختصات دکارتی، و محور z را همجهت با میدان مغناطیسی در مبدئی می گیریم. با تعریف

$$\omega := \frac{q \mathbf{B}}{m_{\text{eff}}}, \quad (4)$$

و با فرض این که میدان مغناطیسی در نزدیکی ی مبدئی هموار است، نتیجه می شود تا مرتبه ی یک نسبت به بردار مکان $\mathbf{r}$

$$\omega(\mathbf{r}) = \omega(\mathbf{0}) + D \mathbf{r}, \quad (5)$$

که D ماتریس مشتق ω نسبت به مکان، در مبدئی است:

$$\begin{aligned} D_{ij} &:= \frac{\partial \omega_i}{\partial r^j}(\mathbf{0}), \\ &= \frac{q}{m_{\text{eff}}} \frac{\partial B_i}{\partial r^j}(\mathbf{0}). \end{aligned} \quad (6)$$

چون تک قطبی ی مغناطیسی نداریم، رد D صفر است:

$$D_{11} + D_{22} + D_{33} = 0. \quad (7)$$

معادله ی حرکت ذره ی باردار

$$\ddot{\mathbf{r}} = \dot{\mathbf{r}} \times \omega \quad (8)$$

است. شکل مئله‌ای ی این معادله، با استفاده از (5) می‌شود

$$\begin{aligned} \ddot{x} - \omega \dot{y} &= +\dot{y}(D_{31}x + D_{32}y + D_{33}z) - \dot{z}(D_{21}x + D_{22}y + D_{23}z), \\ \ddot{y} + \omega \dot{x} &= -\dot{x}(D_{31}x + D_{32}y + D_{33}z) + \dot{z}(D_{11}x + D_{12}y + D_{13}z), \\ \ddot{z} &= +\dot{x}(D_{21}x + D_{22}y + D_{23}z) - \dot{y}(D_{11}x + D_{12}y + D_{13}z). \end{aligned} \quad (9)$$

ω مئله ی سه‌وم ω در مبدئ است. با معرفی ی متغیرها ی مختلف

$$\begin{aligned} \xi &:= x + iy, \\ \bar{\xi} &:= x - iy, \end{aligned} \quad (10)$$

می‌شود

$$\begin{aligned} \ddot{\xi} + i\omega \dot{\xi} &= \frac{D_{12} - D_{21} + i(D_{11} + D_{22})}{2} \dot{z}\xi - iD_{33}z\dot{\xi} \\ &+ (iD_{13} - D_{23})z\dot{z} + \frac{D_{32} - iD_{31}}{2}\bar{\xi}\dot{\xi} \\ &+ \frac{-D_{12} - D_{21} + i(D_{11} - D_{22})}{2}\dot{z}\bar{\xi} + \frac{-D_{32} - iD_{31}}{2}\xi\dot{\bar{\xi}}, \end{aligned} \quad (11)$$

و

$$\begin{aligned} \ddot{z} &= (D_{21} - D_{12}) \frac{\dot{\xi}\xi + \dot{\bar{\xi}}\bar{\xi}}{4} + (D_{11} + D_{22}) \frac{\dot{\xi}\bar{\xi} - \dot{\bar{\xi}}\xi}{4i} \\ &+ 2\operatorname{Re} \left(\frac{D_{23} + iD_{13}}{2} \dot{\xi}z \right) + 2\operatorname{Re} \left[\frac{D_{21} + D_{12} + i(D_{11} - D_{22})}{4} \xi\dot{\bar{\xi}} \right]. \end{aligned} \quad (12)$$

جواب مرتبه ی صفر (11) و (12)

$$\begin{aligned}\xi_0(t) &= a \exp(-i\omega t), \\ z_0(t) &= V t,\end{aligned}\quad (13)$$

است، که a و V ثابت اند. این یک حرکت مارپیچی است؛ ذره در $t = 0$ در صفحه $z = 0$ است، مئلفه i موازی بامیدان سرعت ذره V ، محور مارپیچ محور z ، و شعاع مارپیچ $|a|$ است. برا ی حل اختلالی $\ddot{\xi}_i + i\omega \dot{\xi}_i = (11)$ و (12) ، باید (13) را در طرف راست (11) و (12) بگذاریم. دو جمله ی اول طرف راست (11) مضرب $\exp(-i\omega t)$ و $\exp(-i\omega t)$ اند، که جمله ی شاخصی آن: چون $(-i\omega)$ ریشه ی معادله ی مشخصه ی متناظر با شکل مختلسشده ی (11) است. برا ی درنظرگرفتن اثر آنها، می‌گیریم

$$\xi = \xi_i + \xi_n, \quad (14)$$

که

$$\begin{aligned}\ddot{\xi}_i + i\omega \dot{\xi}_i &= \frac{[D_{12} - D_{21} + i(D_{11} + D_{22})]V}{2} \xi_i - i D_{33} V t \dot{\xi}_i, \\ \ddot{\xi}_n + i\omega \dot{\xi}_n &= (i D_{13} - D_{23}) V^2 t + \frac{(-i D_{32} - D_{31}) |a|^2 \omega}{2} \\ &\quad + c_1 \exp(i\omega t) + c_2 \exp(-i2\omega t),\end{aligned}\quad (15)$$

که c_1 و c_2 ثابت (و نسبت به پارامتر اختلال از مرتبه ی یک) اند. نهاده ای به شکل

$$\xi_i = a \exp[-i\omega t - i\phi(t)] \quad (16)$$

را در نظر می‌گیریم. این نهاده را در معادله ی اول (15) می‌گذاریم و فقط جمله‌ها ی خطی را نگه می‌داریم. نتیجه می‌شود

$$-i\ddot{\phi} - \omega \dot{\phi} = \frac{[D_{12} - D_{21} + i(D_{11} + D_{22})]V}{2} - \omega D_{33} V t. \quad (17)$$

جواب این معادله

$$\dot{\phi}(t) = D_{33} V t + \frac{(D_{21} - D_{12}) V}{2\omega} - \frac{i D_{33}}{2\omega} V + c \exp(i\omega t) \quad (18)$$

است، که c ثابت (و نسبت به پارامتر اختلال از مرتبه ی یک) است. بخش حقیقی ی ϕ تغییر بس آمد زاویه‌ای ی حرکت مارپیچی، و بخش موهومی ی ψ نشان‌دهنده ی تغییر نسبی ی شاعع مارپیچ است. پس تا جایی که متوسط زمانی ی بس آمد زاویه‌ای و تغییر شاعع (هردو رو ی یک دوره متاظر با بس آمد زاویه‌ای ی ω) موردنظر است، مقدار c مهم نیست و می‌شود آن را صفر گذاشت. از اینجا،

$$\begin{aligned}\xi_i &= a \exp\left(-\frac{D_{33}V}{2\omega}t\right) \exp\left[-i\left(\omega' t + \frac{D_{33}V}{2}t^2\right)\right], \\ &=: a(t) \exp\left[-i \int_0^t dt' \omega''(t')\right],\end{aligned}\quad (19)$$

که

$$a(t) := a \exp\left(-\frac{D_{33}V}{2\omega}t\right), \quad (20)$$

و

$$\omega'' := \omega' + D_{33}Vt,$$

$$:= \omega + \frac{(D_{21} - D_{12})V}{2\omega} + D_{33}Vt. \quad (21)$$

از معادله ی دوم (15) تیجه می‌شود

$$\begin{aligned}\xi_n(t) &= \frac{(D_{13} + iD_{23})V^2}{2\omega}t^2 + \left[\frac{(iD_{13} - D_{23})V^2}{\omega^2} + \frac{(iD_{31} - D_{32})|a|^2}{2} \right]t \\ &\quad + c'_1 \exp(i\omega t) + c'_2 \exp(-i2\omega t), \\ &= \frac{A}{2}t^2 + V_d t + c'_1 \exp(i\omega t) + c'_2 \exp(-i2\omega t),\end{aligned}\quad (22)$$

که c'_1 و c'_2 ثابت (و نسبت به پارامتر اختلال از مرتبه ی یک) اند،

$$A := \frac{(D_{13} + iD_{23})V^2}{\omega}, \quad (23)$$

$$V_d := \frac{(i D_{13} - D_{23}) V^2}{\omega^2} + \frac{(i D_{31} - D_{32}) v_t^2}{2\omega^2},$$

$$v_t := |a| \omega. \quad (24)$$

از (14)، (19)، و (22)، نتیجه می‌شود

$$\xi(t) = \frac{A}{2} t^2 + V_D t + a(t) \exp \left[-i \int_0^t dt' \omega''(t') \right] + c'_1 \exp(i \omega t) + c'_2 \exp(-i 2\omega t). \quad (25)$$

حل اختلالی $\ddot{z}$ از (12) از این معادله به دست می‌آید.

$$\begin{aligned} \ddot{z} &= \frac{(D_{11} + D_{22}) |a|^2 \omega}{2} \\ &+ 2\text{Re} \left[\frac{(-i D_{23} + D_{13}) a V \omega}{2} t \exp(-i \omega t) \right] + \\ &+ 2\text{Re}[c_3 \exp(-i 2\omega t)], \end{aligned} \quad (26)$$

که c_3 ثابت (و نسبت به پارامتر اختلال از مرتبه یک) است. جواب این معادله می‌شود

$$\begin{aligned} z(t) &= V t - \frac{D_{33} |a|^2 \omega}{4} t^2 \\ &- 2\text{Re} \left[\frac{(-D_{13} + i D_{23}) a V}{2\omega} \left(1 + \frac{2}{i \omega t} \right) t \exp(-i \omega t) \right] \\ &+ 2\text{Re} [c'_3 \exp(-i 2\omega t)], \\ &= \int_0^t dt' V(t') - \text{Re} \left[\frac{A^* a}{V} \left(1 + \frac{2}{i \omega t} \right) t \exp(-i \omega t) \right] \\ &+ 2\text{Re} [c'_3 \exp(-i 2\omega t)], \end{aligned} \quad (27)$$

که c'_3 ثابت (و نسبت به پارامتر اختلال از مرتبه یک) است، و

$$V(t) := V - \frac{D_{33} |a|^2 \omega}{2} t. \quad (28)$$

(25) و (27)، حل اختلالی ی معادله ی دیفرانسیل حرکت اند.

2 توصیف جواب

(25) و (27) را به این شکل می‌نویسیم.

$$\begin{aligned} \xi(t) &= \Xi_0(t) + \Xi_d(t) + \xi_t(t) + c'_1 \exp(i\omega t) + c'_2 \exp(-i2\omega t), \\ z(t) &= Z_0(t) + z_t(t) + 2\operatorname{Re} [c'_3 \exp(-i2\omega t)], \end{aligned} \quad (29)$$

که

$$\Xi_0(t) := A t^2 / 2,$$

$$Z_0(t) := \int_0^t dt' V(t'),$$

$$\Xi_d(t) := V_d t,$$

$$\begin{aligned} \xi_t(t) &:= a(t) \exp \left[-i \int_0^t dt' \omega''(t') \right], \\ z_t(t) &:= -\operatorname{Re} \left[\frac{A^* a}{V} \left(1 + \frac{2}{i\omega t} \right) t \exp(-i\omega t) \right]. \end{aligned} \quad (30)$$

($\dot{\Xi}_0, \dot{Z}_0$) سرعت ی موازی با میدان مغناطیسی را نشان می‌دهد. برای دیدن این، کافی است توجه کنیم

$$\begin{aligned} \dot{\Xi}_0 &= A t, \\ &= \dot{Z}_0 \frac{(D_{13} + i D_{23}) Z_0}{\omega}, \\ &= \dot{Z}_0 \frac{\omega_1 + i \omega^2}{\omega_3}. \end{aligned} \quad (31)$$

این سرعت را با $\mathbf{V}_0$ نشان می‌دهیم. اندازه‌ی این سرعت ثابت نیست، و از (28) داریم

$$\dot{V} = -\frac{|a|^2}{4} \partial_3(\omega \cdot \omega), \quad (32)$$

که به شکل مستقل از مختصات می‌شود

$$\frac{d}{dt}(\mathbf{V}_0 \cdot \mathbf{V}_0) = -\frac{|a|^2}{2} \mathbf{V}_0 \cdot \nabla(\omega \cdot \omega). \quad (33)$$

سرعت v_t در راستا بی عمود بر میدان مغناطیسی را نشان می‌دهد. با استفاده از (24)،

شکل مستقل از مختصات این سرعت $(\mathbf{V}_d)$ می‌شود

$$\mathbf{V}_d = \frac{\omega \times (\omega \cdot \nabla \omega)}{(\omega \cdot \omega)^2} \mathbf{V}_0 \cdot \mathbf{V}_0 + \frac{\omega \times \nabla(\omega \cdot \omega)}{4(\omega \cdot \omega)^2} v_t^2. \quad (34)$$

این رابطه نشان می‌دهد اثر v_t در $\mathbf{V}_d$ ناشی از یک نواختن‌بودن اندازه‌ی میدان است؛ در حالی که اثر V در $\mathbf{V}_d$ ناشی از یک نواختن‌بودن جهت میدان است. در واقع جمله‌ی اول $\mathbf{V}_d$ را می‌شود بر حسب انجنا‌ی اصلی ی خط میدان نوشت:

$$\mathbf{V}_d = \frac{\omega \times \kappa}{\omega \cdot \omega} \mathbf{V}_0 \cdot \mathbf{V}_0 + \frac{\omega \times \nabla(\omega \cdot \omega)}{4(\omega \cdot \omega)^2} v_t^2, \quad (35)$$

که

$$\kappa := \kappa \hat{\mathbf{n}}, \quad (36)$$

و κ عکس شعاع انجنا‌ی خم و $\hat{\mathbf{n}}$ قائم اصلی ی خم است (مثال [2]).

به این ترتیب، برای جمله‌ها ی غیرنوسانی ی مکان ذره ی باردار ($\mathbf{R}$) می‌شود نوشت

$$\dot{\mathbf{R}} = \mathbf{V}_0 + \mathbf{V}_d, \quad (37)$$

که در هر نقطه $\mathbf{V}_0$ با میدان موازی است و تغییرات اندازه آش از (33) به دست می‌آید، و $\mathbf{V}_d$ بر میدان عمود است و از (34) به دست می‌آید. در (34)، به جای $\mathbf{V}_0$ می‌شود $\dot{\mathbf{R}}$ هم گذاشت، چون اختلاف این دو از مرتبه‌ی یک است.

(33)، (24)، و (37)، برای به دست آوردن $\mathbf{R}$ کافی نیستند، چون در آن‌ها v_t (یا $|a|$) هم ظاهر شده. مشتق $|a|$ را می‌شود از (20) حساب کرد:

$$\frac{d|a|}{dt} = -\frac{|a|}{4\omega \cdot \omega} \mathbf{V}_0 \cdot \nabla(\omega \cdot \omega), \quad (38)$$

که از آن نتیجه می‌شود

$$|a|^2 \sqrt{\omega \cdot \omega} = \alpha, \quad (39)$$

که α ثابت است. با استفاده از این، (33) می‌شود

$$\mathbf{V}_0 \cdot \mathbf{V}_0 = \beta - \alpha \sqrt{\omega \cdot \omega}, \quad (40)$$

که β ثابت است، و (34) می‌شود

$$\mathbf{V}_d = \frac{\omega \times (\omega \cdot \nabla \omega)}{(\omega \cdot \omega)^2} (\beta - \alpha \sqrt{\omega \cdot \omega}) + \frac{\omega \times \nabla(\omega \cdot \omega)}{4(\omega \cdot \omega)^2} (\alpha \sqrt{\omega \cdot \omega}). \quad (41)$$

دیده می‌شود ثابت β ، محدود سرعت کل است، که باید ثابت بماند، چون میدان مغناطیسی کاری بر ذره انجام نمی‌دهد:

$$\mathbf{V}_0 \cdot \mathbf{V}_0 + v_t^2 = \beta. \quad (42)$$

در رابطه‌ی بالا اثر $\mathbf{V}_d$ در نظر گرفته نشده. علت آن است که $\mathbf{V}_d$ از مرتبه‌ی یک، و بر $\mathbf{V}_0$ عمود است. پس تهاجمله‌ی مرتبه‌ی یکی که به خاطر آن در محدود سرعت می‌ماند، حاصل ضرب آن در بخش نوسانی‌ی سرعت است، و میانگین این حاصل ضرب صفر است.

$$(35), (40), \text{ و } (41), \text{ بردار } \dot{\mathbf{R}} \text{ را بر حسب } \mathbf{R} \text{ می‌دهند.}$$

(۴) حرکت‌ی نوسان‌ی با دامنه و بس‌آمد متغیر است. این حرکت روی دایره‌ی به شعاع $|a|$ انجام می‌شود، که صفحه‌ی آن بر میدان مغناطیسی عمود است. برای نشان‌دادن این، حاصل ضرب داخلی‌ی $\mathbf{V}_0$ در این بردار $(\mathbf{r}_t)$ را حساب می‌کنیم:

$$\begin{aligned} \mathbf{V}_0 \cdot \mathbf{r}_t &= \operatorname{Re}(\bar{\Xi}_0^* \xi_t) + \bar{Z}_0 z_t, \\ &= \operatorname{Re}[A^* t a \exp(-i \omega t)] - \operatorname{Re}[A^* t a \exp(-i \omega t)], \\ &= 0. \end{aligned} \quad (43)$$

این محاسبه‌تا مرتبه‌ی یک انجام شده؛ ضمناً در آن از یک در برابر ωt ، صرف‌نظر شده. در واقع برای این که دایره‌ی حرکت خوش‌تعریف باشد، لازم است ω بزرگ باشد تا پیش از این که مشخصات دایره‌تغییر-چشم‌گیری کند، ذره چندین بار دایره را دور بزنند. (39) می‌گوید شار مغناطیسی‌ی گذرنده از این دایره ثابت است.

بردار سرعت زاویه‌ای‌ی ذره ω'' -است، که

$$\omega'' = \omega + \frac{\omega \cdot \nabla \times \omega}{2\omega \cdot \omega} \mathbf{V}_0. \quad (44)$$

جمله‌ها ی باقی‌مانده در (29)، جمله‌ها ی نوسانی اند که بس آمد‌ها پیشان هم آهنگ‌ها ی بس آمد‌اصلی ی نوسان است. می‌شود این چنین تعبیر کرد که این جمله‌ها مشخصات دایره ی نوسان را تغییر می‌دهند، اما چنان که میان‌گین این تغییرات صفر است. در نقطه‌ای که کرل میدان مغناطیسی صفر باشد، (34) یا (35)، و (44) ساده‌تر می‌شوند. اگر

$$\nabla \times \omega = 0, \quad (45)$$

آن‌گاه،

$$\omega \cdot \nabla \omega = \frac{1}{2} \nabla (\omega \cdot \omega), \quad (46)$$

واز آنجا،

$$\mathbf{V}_d = \frac{\omega \times \kappa}{\omega \cdot \omega} \left(\mathbf{V}_0 \cdot \mathbf{V}_0 + \frac{v_t^2}{2} \right). \quad (47)$$

هم‌چنین، (45) رابطه ی (44) را هم ساده می‌کند:

$$\omega'' = \omega. \quad (48)$$

در این حالت، سرعت زاویه‌ای ی حرکت دایره‌ای مستقل از حرکت ذره در راستا ی میدان است.

3 مرجع‌ها

- [1] John David Jackson; “Classical electrodynamics”, 3rd edition (John Wiley & Sons, 1998) chapter 12
- [2] David W. Henderson; “Differential geometry: a geometric introduction”, (Prentice Hall, 1998) chapter 2

4 اسم‌ها ی خاص

- [a] Lorentz
- [b] Gauss
- [c] Heaviside